

Ey Allahın Resulü Canım Efendim

– Nezahat KAYA · 22 Aralık 2015

Ey Allah'ın Resulü / Canım Efendim

Tüm sebep ve şartları seçen ilahi kader
Mekke'nin vadisine kurdu İslam beşiği
Dünya coğrafyasında bekleyiyorken beşer!
Haniflik tevhidinde araladı eşığı
Kâbe'ydi tebliğ yeri, büyük bi'set'e davet
İbrahim'in soyundan geliyordu nübüvvet

Ne büyüktü uyarı...Hem müjdeydi ademe
Hatemü-l embiya'nın nuru indi âleme

Hâk arayan insanda akılları yoklayan
Hakikati putlarla gün geçtikçe saklayan
Cahili gelenekle yıllar boyu dönen çark
Bedbahtlıktan çıkmaya arıyordu mutlak fark
Örf ve adetleriyle zarar gören insanlık
Sadırın mahzenlerinden söküyordu karanlık

Kisra'nın sarayını parçalayan depreme
Tanıktı kutlu gece, sırt dönmüştü mateme

Ayağının sesiyle yaklaştı usul usul
En müstesna zamanda doğdu beklenen resul
Yorulmuş yüreklerde dönen ruhlardı bezgin
Gelişiyse bahara varandı doludizgin
Karakıştan uyandı cemreler hayran hayran
Sindi göğüslerdeki kaskatlaşmış buhran

Gülden güzel rehası sürülüydü melteme
Şevkati kol germiştı Hindistan'a, Acem'e

Hitap eden lisanla en ölçsüz tarifte
Doğruluğa mihenkti çok yönlü maarifte
Sığınaktı, yoldaştı, kalbi kırığa eşti

O, geceye meşale, doğan güne güneşti
Cemalinden uzağa düşen sayardı sıla
Görmek için yüzüne aynalardı müptela

Hüzünlü iklimlerde hararet yapan deme
Yağmur damlası gibi düşüyordu perçeme

Oydu, seyyid ve imam, oydu büyük komutan
Oydu gönüle mihrap, özü; imana vatan
Oydu geceler boyu Hakk'a kulluk eyleyen
Yumuşak sözlerini ümmetine söyleyen
Sabrıydı ihya eden ona ödülü miraç
Arş'ın derinlerinde oydu rabbine muhtaç!

Sırtındaki çileyle varıyordu erdeme
Susuzluğu gideren benziyordu zezeme

Varlığıyla sığındı rabbinin hikmetine
Ar etti çöldeki kum peygamber hicretine
Ne zordu zülme karşı laf anlatmak ağyara
Mudara benliklerde dönüyordu inkâra
Emrolunmuş cüdada vahyin sırrı örülü
Ensarın diyarına vardı Medine gülü

Ziyanda Taifliler vakıf değil mahreme
İcapta geç kaldılar uğurlu muhtereme

Zalim ve fasık kalpler hala görürken rüya
Mescid-i Nebevi'den ses verendi dünyaya
Fazilet çemberinde ismi ile müsemma
Minberinde cümleye yeniledi dilemma
Adabın gereğiyle ensar ile muhacir
Ümmet ve kardeşlikte kırdılar paslı zincir

Şeceresi tertemiz örnekte elaleme
İlmini nakşettirdi ümmi denen kaleme

Davasını sırtlanan her bir ashab-ı güzün
Yürürken Hakk'a doğru siliniyordu hüzün

Ali, Zeyd ve Hatice sonra da Ebu Bekir
Çoğalınca cemaat güçten düşmüştü münkir
Kur'an, sünnet kaynağı beyandı El-Hakem'e
İşaret etmekteydi Cibril adil hüküme

Bütün güzel huyları uyuyordu denkleme
Sevgisiye ilaçtı sancılaşmış ekleme

Sensin cihat(n)a önder dimdik geldin meydana
Bedir, Uhud ve Hendek neler yazdın destana
Muhammed-ül Emin'sin, geçilmeyen lidere
Kalplerde zirve yapan sevgili peygambere
Ömrün çileyle geçti süremedin hiç sefa
Ey Allah'ın resulü, ey Muhammet Mustafa

Kereminle ihvanlar benziyordu çiğdeme
Kıdemin ve feyzinden atlıyordu kademe

On beş asır öncesi öncüydün adalette
İlmin ile ledünnü, farklısın asalette
Sen yârine sevdalı özlemlerde ummansın
Sen gönül anahtarı dertlilere dermansın
Sendin büyüklük kaynağı, sendin çoşan şelale
Gıpta edip açardı dağdaki yaban lale

Hürmeti ifa eden dillerdeki eyleme
En güzel salatlara geliyorsun gündeme

Geldim canım efendim biraz senle kalayım
Şefaatine muhtaç boğulmuşum hicrana
Parelenmiş sineyle derin nefes alayım
Mahzunum yokluğundan karışmışım dumana
Ardında bıraktığın sensiz bu yerler ıssız
Yarın mahşer gününde bırakma beni yalnız.

Nezahat YILDIZ KAYA

Hepimizin mevlit kandili kutlu ve mübarek olsun.